

Prítomná tlmočníčka z jazyka francúzskeho PhDr. Anettová.

Predstúpila svedkyňa Sylvia Elizabeth Cohen, vvdatá Teboul, bytom 119, Rue Des Pyrenees, Paris 20 obvod, osobné údaje zistené z cestovného pasu 99CH99024, nar. 29.11.1959, gen. 1279, ktorá po zák. poučení najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, udáva :

Poučeniu som porozumela.

Poznám obžalovaného Čermana od roku 1968, spolu si dopisovali so sestrou Lydiou, v roku 1969 prišiel na návštevu ako turista. V roku 1976, keď som mala 16 rokov po zavedení karty Interay, a pri ceste po Európe sme sa zastavili u Fera v Bratislave. Do Bratislavy sme asi prišli 4.7.1976 a okolo 14.7.1976 odchádzali, nepamätá si presne, sestra si písala denník. Máme veľmi priateľské vzťahy pre nášho otca je Fero ako syn. Potom sme neudržiavali vzťahy, lebo sme nemohli. Ja nemám teraz s ním veľmi komunikáciu, moja sestra si dopisuje e-mailom. Pred výpoveďou sme sa s obžalovaným Čermanom stretli včera na letisku, rozprávali sme sa o tom, ako to prebieha, o kolkeje to je a tak.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa rozprávali o obsahu výpovede, svedkyňa udáva : Trochu, obsah dobre poznám naspamäť. Nepoznam to čo sa písalo v novinách, ale to čo zažili sami.

Ja si pamätám, z roku 1976 z môjho pobytu, že som bola stále s Ferom a Milanom, a že sme ich neopustili. Počas 10 dní boli stále s nimi.

Teraz je rok 2003 nepamätám si to dobre, mala som 16 rokov, spomínam si, že sme navštívili Prahu, videli židovskú štvrť, potom si pamätám, že v Bratislave na internáte, teda spali sme tam jednu noc, boli sme vo Vysokých Tatrách, tiež sme boli v Nitre, u niekoho z rodiny Fera, navštívili sme aj rodinu Milana. Išli sme na kúpalisko, pamätá si že boli na diskotéke, a chodili po obchodoch.

Na otázku predsedníčky senátu, či si svedkyňa pamätá, v akom časovom rade tie jednotlivé návštevy prebiehali, kde boli najskôr a potom, svedkyňa udáva :

Pamätám si len na pobyt celistvo. Nepamätám si všetko, ale pamätám si, kedy sme odišli do Prahy, a kedy sme odchádzali.

Do Viedne sme prišli vlakom, vlakom z Viedne do Bratislavy, asi od 4. do 14. sme boli v Bratislave, ale moja sestra to má presne v denníku.

Na otázku predsedníčky senátu, koľko dní strávili v Bratislave, po príchode z Prahy, svedkyňa udáva :

Prišli sme 4. do Bratislavy a z Bratislavy sme odchádzali lietadlom do Prahy, neviem presne kedy 5. alebo 6.7.1976.

Na ďalšiu otázku, koľko dní strávili v Prahe, svedkyňa udáva :

V Prahe sme strávili 2 dni. Strávili sme jednu noc v Prahe. Z Prahy sme sa vrátili 8.7.1976.

Spomínam, si že sme šli ráno, lebo do Bratislavy sme prišli večer.

Na otázku, či si svedkyňa pamätá niečo z programu, ktorý mali v Bratislave, svedkyňa udáva :
Áno skúšam si spomínať. Keď sme sa vrátili z Prahy išli sme večer na diskotéku.

Opätovne na otázku, kedy sa vrátili z Prahy, svedkyňa odpovedá :

8.7.1976. A po návrate sme išli na diskotéku. Na diskotéku sme šli s Milanom a Ferom, odišli sme autobusom.

Pamätám si z diskotéky, že moja sestra a ja sme tancovali rock and rol, a vojaci ich filmovali alebo fotili. Fotografovali nás. Spomínam si, že nám na diskotéke ukradli alebo sme stratili fotoaparát. Večer sme sa vrátili neskoro a rozprávali sme sa asi do rána do 3.00 hod.. Na druhý deň 9.7.1976 celý deň pršalo ja a moja sestra sme chceli urobiť francúzske palacinky a zostali sme celý deň doma.

Na otázku predsedníčky senátu, či sa z diskotéky vrátili spolu s obžalovaným Čermanom a obžalovaným Andrášikom, svedkyňa udáva :
Áno.

Na otázku, či s nimi bola na diskotéke ešte nejaká iná osoba, svedkyňa udáva :
Bola tam moja sestra, Milan a Fero, nepamätám si iné osoby.

Na otázku, kto bol v byte, kde sa vrátili z diskotéky, svedkyňa udáva :
Doma bola Marcela. Rozprávali sme sa dlho do noci a poslala nás Marcela spať.

Na otázku, či svedkyňa chce ešte niečo uviesť, čo si sama teraz spomína, so svojho pobytu na Slovensku, svedkyňa udáva :
Potom sme išli do Tatier a všetko bolo krásne. A chcem zdôrazniť, že celý deň 9.7.1976 sme boli s Ferom a Milanom.

Na ďalšiu otázku predsedníčky senátu, či bola svedkyňa v tejto veci ohľadne tohto pobytu na Slovensku vypočúvaná, kedy a kým, svedkyňa udáva :
Nie, nebola som vypočúvaná, moja sestra bola.

Svedkyni bola ukázaná návštevna kniha, príloha II/10 z Klausovej synagógy v Prahe, s tým, aby svedkyňa označila, či sa tam nachádza jej podpis, svedkyňa udáva :

Ide o podpis mojej sestry.

Svedkyni bola ukázaná príloha č. 11, svedkyňa uvádza :

Ide o pismo mojej sestry.

Prílohy boli dané k nahliadnutiu obhajcom, zástupcovi KP, obžalovaným.

Na otázku predsedníčky senátu, kedy teda svedkyňa odcestovala z Prahy do Bratislavy, svedkyňa udáva :

Neviem koľko času trvá cesta z Prahy do Bratislavy.

Na otázku, či sa vie svedkyňa vyjadriť, kedy odišli z Prahy, svedkyňa udáva :

Podľa denníka mojej sestry, ktorý je presný, to bolo 8.7.1976. Prišli sme okolo 21.00 alebo 22.00 hod. večer, a v ten večer sme šli na diskotéku. Stále je to podľa denníka mojej sestry.

Na ďalšiu otázku, či si svedkyňa pamätá na hudbu, ktorá bola na diskotéke, svedkyňa udáva :
Spomínam si, že sme tancovali rock, boli tam aj husle.

Na otázku, či si svedkyňa pamätá, či šlo o skupinu alebo prehrávanie, teda o diskotéku, svedkyňa udáva :
Išlo o skupinu.

Na otázku, či si svedkyňa pamätá, či v tejto skupine bol spevák alebo speváčka, svedkyňa udáva :
Nie. Spomínam si na husle.

Na otázku zástupcu KP, koľko diskotiek navštívili v Bratislave, svedkyňa udáva :
Ja si spomínam na túto jednu. Ale je možné, že bola aj druhá, ja si spomínam len na túto. Pamätám si na to, lebo sme stratili fotoaparát. Aj preto, lebo sme tancovali rock and rol a fotografovali nás.

Na ďalšiu otázku, ak by boli svedkyne na dvoch diskotékach, boli na týchto diskotékach Milan a Fero, svedkyňa udáva :
Spomínam si, že sme boli 8.7.1976 na diskotéke, 9.7.1976 sme boli doma, na inú diskotéku si nespomínam. Možno moja sestra si spomenie.

Na otázku, či prvý alebo druhý deň počas pobytu v Prahe boli na návšteve v múzeu, svedkyňa udáva :
Neviem presne, moja sestra bude vedieť lepšie.

Na otázku, či Milan a Fero boli stále s nimi, svedkyňa odpovedá :
Fero bol stále s nami, okrem Prahy Milan nie.

Na otázku, ako treba rozumieť, že boli stále s nami, svedkyňa udáva :
Fero bol stále s nami, on nás prijal, boli sme v jeho rodine, išli sme do Vysokých Tatier, každý večer bol s nami Fero.

Na otázku, či si je svedkyňa istá, že po príchode z Prahy išli na diskotéku v ten večer, svedkyňa udáva :
Áno som si istá, lebo moja sestra si od detstva píše denník. Každý detail nášho pobytu, vrátane múzeí, ktoré sme navštívili v Prahe má napísané v denníku. Moja pamäť odpovedá na fakty, ktoré sú v denníku.

Na otázku, či sa s niekým dohodli, že pôjdu na diskotéku, svedkyňa odpovedá :
Dohodli sme sa s Milanom a Ferom, Marcela nechcela ísť, bola nahnevaná.

Na otázku, či svedkyňa na diskotéku išla zo stanice priamo sama, teda so sestrou, alebo tam po nich niekto prišiel, svedkyňa udáva :

Nie najprv sme šli k Ferovi, spýtali sme sa Marcely a potom sme šli autobusom na diskotéku.

Na otázku, či ich niekto čakal na stanici, svedkyňa udáva :
Áno Fero nás čakal, on sa po celý čas o nás staral.

Na otázku obžalovaného Dúbravického, či si svedkyňa pamätá, že sa počas pobytu s niekým rozprávali po francúzsky, svedkyňa udáva :
Trošku mama Fera, trošku mama Milana.

Na ďalšiu otázku, či sa niektorí z Ferových známych s ňou rozprávali po francúzsky, svedkyňa udáva :
Nie nespomínam si.

Na ďalšiu otázku, či je možné, že by jej to zostalo v pamäti, keby niekoho z okruhu priateľov Čermána stretla, svedkyňa udáva :
Možno si moja sestra spomenie.

Obžalovaný Dúbravický :

Mám pripomienku k prekladu, k protokolácii v tom smere, že svedkyňa uviedla, že okrem Fera v úvode spomínala aj Ferovho kamaráta a jeho rodinu.
Ďalej mám pripomienku, že svedkyňa hovorila, že z času na čas posielala e-mail jej sestru.

Svedkyne žiada svedočné a v zmysle opatrenia predsedníčky senátu sa jej priznáva svedočné v úhrnej sume 10.999 Sk.

U z n e s e n i e

Hlavné pojednávanie sa prerušuje do 10.30 hod..

U z n e s e n i e

Pokračuje sa v prerušenom hlavnom pojednávaní o 10.30 hod..

Predstúpila **svedkyňa MUDr. Anna Kálašová**, gen. 362, ktorý po zák. poučení podľa §§ 99, 100, 101 Tr. por., najmä o povinnosti vypovedať pravdu, nič nezamlčovať, o význame svedeckej výpovede z hľadiska všeobecného záujmu, o trestných následkoch krivej výpovede, o pomere k prejednávanej veci a k stranám, a o práve odmietnuť vypovedať, udáva:

Poučeniu som porozumela.

Po príchode do pohotovostnej služby na pohotovosti v Senci dispečing nahlásil, aby sme spravili výjazd na obec Kráľova. Nevieť presne kedy som tam prišla na breh rieky, most bol vľavo. Nepoznám to tam presne, nejakí ľudia hovorili, že niečo je vo vode. Bol tam pri